

॥ श्री त्रिपुरसुन्दरीवेदपादस्तवः ॥

த்ரிபுரஸுந்தரீ வேதபாதஸ்தவம்

(1)

वेदपादस्तवं वन्द्ये देव्याः प्रियविकीर्त्तवा ।

यथामतिं मतिं देवस्तामो दन्तिः प्रबोदयात् ॥

வேதபாதஸ்தவம் வந்தியே தேவ்யாப்ரியவிகீர்ஷயா ।

யதாமதிமதிம் தேவா தத்தோதத்திப் ப்ரசோதயாத் ॥

உலக நன்மை செய்க வேண்டி தேவியின் வேதபாதஸ்தவத்தை அறிவிற் கிடைத்தவாறு சொல்வப் போகிறேன். தத்திதேவன் (கணபதி) எனது புத்தியை வசக்குவிக்க வேண்டும்.

(2)

अविहितकरकर्मभ्यः प्रत्याहृत्य कृपावशात् ।

सुप्रहृदयस्सुतावस्यां राज्ञश्चमुखः प्रबोदयात् ॥

அவிஹிதகரகர்மப்ய ப்ரத்யாஹ்ருத்ய க்ருபாவசாத் ।

ஸுப்ரஹ்மணியாஸ்துதாவஸ்யாம் தத்துஷண்முகா

ப்ரசோதயாத் ॥

தவஷ்டன் ஸ்ரீகப்ரஹ்மணியர் வீணை கர்மாக்ஷயிவிடுத்து இழுத்து இந்த ம்நோதரத்தில் என்னை வசக்குவிக்க வேண்டுமே ।

(3)

अक्षरादिअक्षरान्तवर्णावयवशसिनी ।

वीणापुस्तकहस्ताख्यात् प्रभो देवी सरस्वती ॥

அகராதிஅகராந்தவண்ணாவயவசாஸிநீ ।

வீணாபுஸ்தகஹஸ்தாஃபாத் ப்ரணோ தேவீ ஸரஸ்வதீ ॥

அகாரம் முதல் அகாரம் வரைவிலாள் வர்ணங்களின் அடைபாணம் கொண்ட வீணை, புஸ்தகம் இவற்றைகையிலுடைய ஸரஸ்வதி தேவி எங்களை காக்க வேணும்.

(4)

या वर्गपदवाक्यार्थगद्यपद्यस्वरूपिणी ।

याचि कर्तव्यतु विप्रं मेधां देवी सरस्वती ॥

யா வர்ணபத வாக்கியர்த்த சுத்யபத்ய ஸ்வரூபினீ ।
வாசி நுத்தயது அபிப்ரம் மேதாம் தேவீ ஸரஸ்வதீ ॥

எழுத்து, சொல், வாக்கியம், அர்த்தம், சுத்யம், பத்யம் ஆகிய
பல தொற்றுகள் கொண்ட ஸரஸ்வதீ தேவி என் வார்த்தையில்
புத்தியை நடனமாடச் செய்வுடும்.

(5)

उपाश्यामाना विद्यन्ते: संध्यायु व तिसुष्यति ।
तथा: प्रसीद मे मात: संध्याविद्ये वररवति ॥

உபாஸ்யமானா விப்ரேந்த்னா ஸத்த்யாஸ-சதிஸ்ருஷ்யதி
ஸத்யாப்ரஸீதேமே மாதா ஸத்த்யா வித்யே ஸரஸ்வதி ॥

சூன்ய ஸத்த்யா காவங்கிரீதம், பிராமணோத்தமரீகனால்
உபாஸிக்கப்படும் ஸத்த்யா வித்யையான ஸரஸ்வதி! எனக்கு
உடல் அருள் பாலிப்பாயாக.

(6)

मन्दा निन्दालोसुपासं स्वभावा -
देतास्तीरं पूर्वते किं मयेलि ।
न मे भीतिर्हं नते खादशाना -
मेवा नेत्री राधसा सुनूतानाम् ॥

மந்தா நிந்தாலோஸுபா-ச ஹம் ஸ்வபாவாத்
ஏதத்ஸந்தோதாம் பூர்வதே கிம்மயேதி ।
மாதே பீதிர்ஹேமதே த்வாத்ருசாநாம்
ஏஷாதேதரீராதஸா ஸநித்ருதாநாம் ॥

ஹே புத்தியே நீ குறைவுள்ளதானாம், பிறரை
இகழ்வதையே இயற்கையாக நேசிப்பதானாம் இந்த ஸ்தோத்ரம்
எப்படி முடிக்கப்படும் என்று பயப்பட வேண்டாம். உன்னைப்
பேசுபவர்களை தன்னைநிப்படுத்த இந்த தேவி முனைப்புடன்
முன் திற்கிறாள்!

(7)

तद्वबुद्धीसेटिभ्या तर्जयते जशम् ।
सुधानयाय शुभाय किन्तूना पतये नमः ॥

தரங்க பஞ்சுருக கோடி பங்க்பா தர்ஜயதே ஜநாம் ।
ஸூதாமயாய கப்ராய எரிந்துநடம் பதயே நமஃ ॥

தனது அளவையாகிய பஞ்சுருகெறித்தனாம் தன்னாத வயதை
கடித்து கொள்ளும் அந்த அம்ருதக் கடலுக்கு என் தமஸ்காரங்கள்,

(8)

तस्य मये मणिद्वीपः कल्पशारामभूषितः ।
अस्तु मे ललितावासः स्वस्तिदा अमरद्वरः ॥

தஸ்ய மத்யே மணித்வீப கல்பசாராம பூஷிதா
அஸ்துமே லலிதாவாஸ ஸ்வஸ்திதா அபயங்கரா ॥

அந்த அம்ருதக் கடலின் நடுவில் கல்பக மதர்சோலை
சூழ்த்த மணித்வீபம் என்ற அந்த அழகிய வலிதா தேவியின்
தங்குமிடம் எனக்கு அபயம் அளித்து நல்வளவற்றாற (கேடமத்தை)
வருளுவதாக ஆகட்டும்.

(9)

कदम्बमञ्जरीनिर्व्वहारीपारमोन्मदः ।
द्विरैवैर्ष्यनीयाय वनानां पतये नमः ॥

கதம்பீ மஞ்ஜரீ நிர்வதவாரூணீ பாடினோன்மதது
த்விரேணபர்வரண வியாய வநாநாம் பதயே நமஃ

கதம்பப் பூக்கொத்திலிருந்து சொட்டும் தேனைப் பருகி
மதங்கொண்ட வண்டினங்கள் பாடும் சீர்மிஞ்சுக் காட்டிற்கு
தமஸ்காரம்.

(10)

तव वामावलीलीला गगनोर्विणोमुत् ।
वतः कौतूहलं दद्यात् संक्षयं नगरं तव ॥

தவ வாமாவலிலீலா ககநோலெங்கிகோபுரம் ।
வாதுகௌதூஹலம் தத்யாத் ஸம்ஸ்சாயம் நகரம்தவ ॥

அந்த கதம்ப வனத்தில் அடுக்கு அடுக்காக அனமத்ததும்,
வானமணலியலும்பா கோபுரத்தைபுடைவ முழுமையானதும்
அழகியதுமாகிய உனது நகரம், நேர அன்னையே!
குதூகலமளிக்கட்டும்!

(11)

मकरन्दसूरीमञ्जुनितिकुलसंकुलान् ।
महापद्माटवी वन्दे वरान्ध संपरीकृतान् ॥

மகரந்தசூரி மஞ்ஜுநீயிநித்தகுல ஸங்குலாம் ।
மஹாபத்மடாடவீம் வந்தே வரனா ஸம்பரீகரூதாம் ॥

மகரத்தப் பெருக்கில் மலங்கி மூழ்கிய தேன்வண்டு
கூட்டம் விளிகும் முழங்கிக் பத்மாடவிவைப் பொற்றுவிடுவர்.

(12)

सर्व विन्तामणितोरणाविमि-
विनिर्मित रोषितरलशृङ्गम् ।
भजे भवानीभवनाकांक्ष -
मादित्यवर्गं तमसः परस्तात् ॥

தன்னைவ சிந்தாமணி தோணாங்கிபி:
விநிமிதம் ரோபிதரலசுரூங்கம் ।
பஜே பவானீ பவநாவதம்ஸம்
ஆதித்யவர்கம் தமஸா பரஸ்தாத் ॥

அந்த பத்மாடவியில்தானே - நினைத்ததைக்
கொடுக்கவல்ல சிந்தாமணியின் எழிலயிகு ஒலியால் நிர்மானித்த.
இத்தின கலசம் பதித்த பவானியின் அரண்மனை உள்ளது. அது
இருட்டிற் (அஞ்ஞானத்திற்) கப்பால் சூர்ய பிரகாசமாய் உள்ளது.
அதை நான் உபாஸிக்கிறேன்.

(13)

मुनिमिरस्वात्मलाभाय वयसं हृदि सेव्यते ।
तत्र वश्यामि बुद्ध्या तदक्षरे परमे व्योम् ॥

முனியிச் சுவாத்மலாபாய வயசம்ஹ்ருதிரேஸேவ்யதே ।
தத்ரபச்யாமி பூத்யா ததக்ஷரே பரமே வ்யோமம் ॥

முனிவர்கள், தங்கள் ஆத்மஸ்வரூபம் அறிவவேண்டிய
ஹ்ருதயத்தில் எந்த சகரத்தை சேலிக்கிறார்கள்போல அதை
ப்ரணாவாகாசமான ஆகாசவெளியில் அறிவான் காண்கிறேன்.

(14)

पञ्चवक्त्रमयो नमस्तत्र यो विन्दुमध्यगः ।

तत्र कामेशि वासोऽयमाप्नुमन्तं करोतु नाम् ॥

மஞ்ச பஞ்சமம்மயோ மஞ்ச: தந்த யோ பிந்துமத்யக:
தவகாமேசிவாமோர்-யமாயுஷ்மந்தம் கரோதுமாம் ॥

அங்கு பிந்து மத்யத்தில் ஐந்து ப்ரம்ஹமமயமான
மஞ்சத்தில், ஹோ காமேச்வரி! நீ வசிப்பது என்னை திருநிகாலம்
ஆயுஷ்மானாக காக்க வேண்டி யல்வவா

(15)

नामारवगुलुधालीअन्तिविम्मीसिलोदरम् ।

विमृशामि वितानं तेषांविश्वगन्तिलोमशम् ॥

நானாரவகுலுதலாலிஅந்திவிம்மீசிலோதரம் ।
விம்ருசாமி விதானம் தே அதிர்வசங்குணமதிலோமசம் ॥

பற்பல ரத்னக் குவியல்களின் காத்திலினால்
பலநிறமாக்கப்பட்ட நடுபாகக் கொண்ட அந்த உளது
விமானத்தை உன்விடப் பார்க்கிறேன். அது மிக வழுவழப்பாகவும்,
நெரித்தியானிறமவரிசையுடையதாகவும் உள்ளது.

(16)

पर्यङ्कतल्पोपरि दृश्यमानं

रथागवापकुशपाशपाणिम् ।

अरोमभूषारगणीवनीदे

विलोचनं नीतकण्ठं प्रशान्ताम् ॥

பர்பங்கதல்பொபரிதர்சதீபம்

ஸபாணசபாங்குச பாசபாணிம் ।

அரோமபூஷா ரமணீபரீடே

திரிலோசனம் நீலகண்டம் ப்ரஸந்தம் ॥

கட்டிலின் மீது அமைந்த தல்பத்தில் அமர்ந்த அழகிய
முக்கண்ணனை, சந்திரமந்திரவண நிலகண்ட னை வழிபடுகிறேன்.
அவர் அனைத்து ஆடை, பாபரணங்களாலும், பாணத்துடன் லிக்,
அங்குசம், பாசம் இவற்றாலும் காட்சிக்கொளியவராக இருக்கிறார்.

जटाशृङ्गं चन्द्रकलाललाग -

मुकुटेललावण्यकलाभिरामम् ।

कामेश्वरं कामशशासनाङ्क

समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् ॥

ஜ்பாகுணம் சந்திரகலாலலாம்

உத்வேகலாவண்யகலாபிராமம் ।

காமேச்வரம் காமசாஸன நாகம்

ஸமஸ்தசாக்ஷிம் தமஸ பரஸ்தாத் ॥

மேலும் அவர் ஜடை தரித்து, சந்திரப் பிறையுமணித்து, அளவில்லாத அழகு படைத்த காமேச்வரராக காட்சியளிக்கிறார். மன்மத வின்னவ அடைவாளமாகக் கொண்டுருக்குமவர் அஜ்ஞான இருவிரம்பால் ஸர்வ ஸாக்ஷியாகவும் விளங்குகிறார்.

तत्र कामेशवाभाष्टे खेलनीमलिकुन्तलाम् ।

सविदानन्दलहरीं महालक्ष्मीमुपास्महे ॥

தத்ர காமேச்வரமாத்ரே கேலந்தீ மலிகுத்தலாம் ।

ஸர்வீதானந்தலஹரீம் மஹாலக்ஷ்மியுபாஸ்மஹே ॥

அங்கே காமேச்வரரின் இடது தொடைவில் உல்லாசமாக இருக்கும் கருட்டை குத்தலங்களுடன் ஸத்-சித்-ஆனந்த ஸ்வரூபினியான மஹாலக்ஷ்மிவை உபாஸிக்கிறேன்.

वाल्मीकीयनापकुञ्जव्यालितपाशनीम् ।

भगानि त्वाहं लोकनाथं पद्मालिनीम् ॥

வாலுமீகீயநாபகுகுஞ்வாலிதபாஸானீம் ।

நமமித்வாமஹம் லோகநாதம் பத்மலாகினீம் ॥

நறுமண கொரோசனைக் குழம்பு பூசியபீட கனமான ஸ்தனவிகள் கொண்ட தாமரை மாளவகளுடன் விளங்கும் உலக அண்ணலான உன்னை வணங்குகிறேன்.

शिवे नमस्त्रिजस्कुञ्जरासुर -

प्रतोलिकानीलिमरीधिवीथिभिः ।

इदं तव क्षयनजातलीभयं

वरणं नो लोके सुवितां यदातु ॥

சிவே நமந்த்ரிஜாசுஞ்ஜராஸூர -

ப்ரதோலிகா மௌலி மரீசி விசிபி: ।

இதம் தவ ஸ்ளயந ஜாத ஸௌபகம்

சரணாம் நோ லோகேஸ்-திதாம் ததாது ॥

தேற மங்கலம் வரூபினி! தமஸ்கரிக்கும் தேவர்கள்
மற்றும் குஞ்ஜராஸூரனின் பிதமனவிதி பொன்ற தலைவவரிசையின்
அலைகளாய் அலம்பப்பெற்று அழகேதில இந்த உனது சரணம்
எங்களுக்கு உலகில் தம்வழக்கங்களை அளிக்கட்டும்.

(21)

कल्पस्यादी कारणैशानपि वीन्

जडं देवि! वीन् गुणानादयानाम् ।

सर्वे निखं शेषयो भूयसे त्वं

अजायैकां लोहितशुक्लकुण्डाम् ॥

கல்பஸ்யாதௌ காரணௌசாநபிதீந்

ஜடஞ்ஜடம் தேவி தீந் குணாநாததாதாம் ।

ஸேவே நித்யம் பூத்யஸே பூயஸே த்வாம்

அஜாமேகாம் லோஹித கக்ல க்ருஷ்ணாம் ॥

புகத்தின் தொடக்கத்தில் மூன்று காரணமூர்த்திகளைத்
தோற்றுவிக்க மூன்று குணங்களைக் கொண்டிருக்கிற உன்னை
மிஞ்சத்திரியன் கிடைப்பதற்காக எப்பொழுதும் செவிக்கிறேன்.
நீ பிறப்பில்லாத ஒருவனே முக்குணத்தோற்றமாயி விவப்பு,
வெள்ளை, கருப்பு ஆகிய நிறங்கள் கொண்டவளாகத்
தோன்றுகிறாயே

(22)

கேசோஹூத்யுதாஸோஹூ -

ராசாகுண்ட் சாந்நமாபூரயந்திம் ।

ஸாமான்ய ஸ்பரஸாதாச் சவம் -

ரஸமானாபி சுகலே விசமேதத் ॥

கேசோத்தூத்யுதாத்தூதாமோதூதூர

ஆசாப்ருத்தம் ஸாந்த்ர மஸூரயந்தீம் ।

த்வாபாஸம்ய த்வத்ப்ரஸாதாத்ஸ்வயம்பூ

அஸ்வான்யாபீஸ்ருஜுதே விச்வமேதத் ॥

கேசங்குளிகளிலிருந்து வெளியாகும் அத்தூதமரண வானவணப் பெருக்கால் திருக்களை தெருளும்படி திரப்புகின்ற உன்னை வணங்கியவர்களுடைய உள்சருணையால் பிரம்மதேவன் எய்தினாயும் இவ்வுலகையும் கிருஷ்டிக்கிறார்.

(23)

அய்ந்நீலயீவநோதாமதர்

விஷ்வாக்ஷேர்ப்யந்தி வசூதாந் ।

தேவி ஸ்வாஸா ஸ்ம் புர கௌமாரி:

வித் விநிதி ஸுபநஸ நாமி: ॥

அந்தோன்கிலதயெளவதோத்தாமதர்பாம்

திவ்வாக்ஷேர்ப்யந்தீம் மஸூதான் ।

தேவி த்வாத்வ த்வாம் புர கௌட பாரி:

விச்வம் பிபர்தி புலனஸ்ய நாமி: ॥

ஒரளவே தோன்றிய பெளவதத்தில் கட்டுக்கடங்காத செருக்கு தோன்றும்படி திவ்வமான ஆபரணங்களால் ஒளிபரப்பிக் கொண்டு நுக்கும் உன்னை திவ்வானித்து முன்பு விஷ்ணு இவ்வுலகின் அக்ஷணியோன்றிக்குத்து இன்றுவரை கடுத்து வருகிறார்.

(24)

கௌமாரிபூஜரிபூஜரிதி

பிசுந்நீலிமம்வ தெ வாதலிமம் ।

மூர்தி ஸ்வாஸா சாஸ்யதீ மூரிமாஸ -

நிந்தி ராஜா வயதோ ய இஸே ॥

கந்தமா பூதஞ்ஞரீபுத்னரீதிம்
திக்குவந்தீமம்பதேபாடலிம்தா।
ஞந்திம் தயாத்வா சாங்வதிம் பூதிமாயத்
இத்தரோ ராஜா ஜகதோ யசசே॥

ஹே அம்ப! செத்திறத்தரல் செத்தராமனாக் கொத்தை
சீர்குலைத்த உன் ஞரீத்தியை தியானித்து அழிவாச்செல்வம் பெற்ற
இத்திரன், இவ்வுவகிற்கு திரம் படைத்த ராஜாவாக ஆகிமுன்னான்

(25)

देवतान्तरमन्त्रीयप्रप्रीफलमृता ।
जापकस्तव देवन्तो विद्या विन्दतेऽमृतम् ॥

தேவதாந்தரமந்த்ரெளகஜபூரீபலபூதயா। (மூலயா)
ஜாபகஸ்தவதேவ்யத்தே வித்யயா விந்ததே - ம் ருதம்॥

மற்ற தேவதைகளின் மந்திரங்களை ஜபம் செய்வதன்
பயனாக ஏற்பட்ட பேரறிவினால் ஹே தேவி! அந்த ஜபம்
செய்தவன் உனது மந்திரங்களை ஜபித்து கடைசியாக அம்ருதத்தை
(மோகசுத்தைப்) பெறுகிறான்.

(26)

सुखेवैकल्यकलङ्काशो गलात्पशालिनि ।
भद्राणि कुसुमे वातर्दुरितानि वरासुव ॥

பும்ஸ்கோகில கலங்கவாண கோகலாஸாபசாலினி।
பத்ராணி குருமே மாதா ஜரிதாநி பராஸுவ॥

ஹே அன்கனவே! ஆண்டுகிலின் மென்மைமயான
குரலைவெயர்த்த ஆழகிய பேச்சைவுடைவ நீ எனது பாபங்களைப்
போக்கி மங்களங்களை விளைவிப்பாயாக!

(27)

अन्तेवासिप्रस्ति चेत्ते मुमुक्षा
वश्ये मुक्तिं मुक्तावैष्णवरात् ।
सद्भवस्तालासुन्दरीं जितिसयां
अदाभित्ययानयोगादवेदि ॥

சுந்தேவாலித் அஸ்திசேத்தே முமுக்ஷா
 வக்ஷயே யுக்திம் முக்தஸர்வவக்ஷணாணாம் ।
 ஸத்ப்மாஸாஷாத் ஸூத்தரீம் ஜ்ஞாப்திரூபம்
 ஸ்ரீத்தா பக்தி த்வானயோகாத் துவேஷி ॥

சிஷ்யனோ உனக்கு முமுக்தம் விடைக்க வேணும் என்ற
 விரூபப்பயிருத்தால் ஒருவழி சொல்லிடுறேன் கேள் - எல்லா
 காமனைகளையும் விட்டெழுதித்து, நம்பலாரிடமிருந்து சிறத்தை -
 பக்தி, த்வானம், யோகம் இவற்றின் மூலம் போற்றிவெழுதுவான
 ஸூத்தரினைய நேரில் கண்டறிவாயாக.

(28)

ஷோடாஸாதிதேவ சேவிதா சக்ரமத்யகா ।
 வாமேசமஹிபி பூஷ்ணோகரீ ராஜ் யஜ்ஞ ॥
 ஷோடாந்யாஸஆதிதேவஸ்ச ஸேவிதாசக்ரமத்யகா ।
 காமேசமஹிஷீ பூயா ஷோடசீ சர்வயச்சஜ ॥

ஆறுவித த்வானம் முதலியவற்றினாலும், தேவர்களாலும்
 ஸேவிக்கப்பட்ட ஸ்ரீசக்ரமத்யக்திம் வீற்றிருப்பவனான
 ஸ்ரீகாமேசமஹிஷிபான ஷோடசீ எனக்கு மங்களம் அளிக்கட்டும்.

(29)

ஷாந்தோ ஷாந்தோ தேசிகேத்தரம் ப்ரணமய
 தஸ்யாதேசாத் தாரகம் மந்த்ராதத்வம் ।
 ஜாதீதேசேத் ஆம்ப தஸ்யாஸமாநம்
 நாதபரம் வேதிதஸ்யம் துரிகிஞ்சித் ॥

புலனடக்கமும், மனஅமைதியும் பெற்று, நல்வகுருவை
 நாயி வணங்கி, அவனருளால் தாரக மந்திரத்தில் தத்வம்
 அறிவானாகில், அம்ப! அந்த அதிர்ஷ்டசாலி அதையொத்த
 வேறொன்றை அறிய வேண்டியதில்லை.

(30)

समेव करणं कार्यं क्रिया ज्ञानं त्वमेव हि ।
स्वात्मन न विना किंचित् त्वमि सर्वं प्रपिहितम् ॥

தவமேவ காரணம் கர்யம் க்ரியா ஜ்ஞானம் த்வமேவஃ ।
த்வமம்மப நவிதா கிஞ்சித் த்வமி ஸர்வம் ப்ரபிதிஷ்டம் ॥

ஹே அம்ப! நீயே காரணமும், கர்யமும் ஆக இருக்கிறாய்.
செய்தும் ஞானமும் நீயே! உன்னையன்றி வேறொன்றில்லை,
உன்னிடமே ஸர்வம் நினைபெற்றிருக்கிறது.

(31)

परागम्यैश्वर्ये त्वयि -
सरोजयोरस्य दधानि मूर्ध्ना ।
अलंकृतं देवधृतिरोमि -
यतो जालो भुवनानि विधा ॥

பராகமய்த்ரஸ்தே த்வயங்க்ரி-
ஸரோஜயோரம்ப ததாமி மூர்தநா ।
அலங்க்ருதம் தேதவதூரிரோமி
யதோ ஜாலோ புவனாநி விசவா ॥

ஹே அம்ப! பார்வதி! வேத முடிவான உபநிஷத்துக்களில்
பொற்றிக் கூறப்பட்ட உணவு திருவடித் தாமரைகளில் பொருட்களை
எனது தலையீது தாங்குகிறேன், அதை மூலமாகத்தானே இந்த
அனைத்துவதும் உண்டாகிறது.

(32)

दुष्टान्देवान्कृत्युक्तां वृक्षीन्
शिशुन्यान्पातुक्तां कण्वीः ।
अष्टभिरवां सायुर्वीर्यमानां
दुर्गा देवी शरणमहं प्रणते ॥

துஷ்டாந் தேவாந் க்ருத்யுக்தாந் வ்ருக்ஷீந்
சிஷ்டாந் த்யாந்பாது கண்வீம் காப்கணா ।
அஷ்டாபிர்த்வாம் சாயுர்ததர்பாஸமநாம்
துர்காம் தேவீம் ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே ॥

துஷ்ட சாஷஸிகளை அழிக்கவும், மறநீவிகளையும்
மற்ற விஷ்டங்களையும் தாக்கவும் இருவுள்ளங் கொண்டு,
ஆயுதங்கள் தாங்கிய எட்டு புலங்களை எட்டு விளங்கும்
துர்காதேவிகளையெல்லாம் அடைகிறேன்.

(33)

देवि सर्वानवस्थितिं स्वामनादस्य ये शिवाः ।

सुर्वानि निष्फलारसोचामदुषा इव धेनवः ॥

தேவி என்வாநவத்யாங்கி த்வாமநாத்ருத்யயே க்ரியா ।

சூர்வந்தி நிஷ்பலாஸ்தோஷாமதுக்தா இவதேநவா ॥

தேவ தேவி! உன்னை முன் நிறுத்தாகக் கவரெவர்
கர்மாக்களை செய்திறார்களோ, அவர்களின் அக் கர்மாக்கள்
சுறவை இயல்பாக மாடுகள் போலப் பயனற்றவை.

(34)

नाहं मये देवतं मान्दमन्वत्

स्वपादाऽजादम्बिके कुम्भजातः ।

ये ध्यातास्ते भक्तिरशुद्धविज्ञाः

पशामृतापरिमुष्यन्ति सर्वे ॥

நாஹம்மத்யேவதவதம் மாந்யமந்யத்

த்வத் பாதாப்ஜாத் அம்பிகே சும்பஜாத்யா ।

யே த்யாதாரோ பக்திஸம்சத்த சித்தா

பாம்புதாத் பரிமுஷ்யந்தி ஸர்வே ॥

தேவ அம்பிகே! என்னைக் காட்டிலும் போற்றத்தகுநீர்
வேறு தெய்வம் உண்டென நான் எண்ணவில்லை, ஏனெனில்
அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர் பக்திவாய் தாய்கை பெற்று
உன்னையே நிவானம் செய்து மரண பயத்திலிருந்து
விடுபடுகிறார்களே)

(35)

सुर्वान्मोक्षि दुरारम्भान् तव नामानि शम्भवि ।

प्रजयन्तेति मादान्तमतिबुद्धुं तशाम्भहम् ॥

ஞர்வானேன - 3 பி. துரோகம்பந்த தவநாமாதிசாம்பலி ।
புரணுபந்நேதி மாயாந்தமதி ம்ருத்யும் தநாம்பஹம் ॥

கெட்ட கார்வந்தகளைச் செல்பவனும், நேற சாம்பலி
எது நாமாக்களை ஐசிப்பவன் மரணையை விட்டு அகல்வான்.
ரணே மரணத்தை விட்டு நீங்குவேயோ!

(36)

अथापि स कुन्दासप्रकाशः
अन्तर्धानं नाशयन्तीशमिव ।
हन्तास्माकं ध्यायतां स्वत्यदात्मं
उपतिष्ठ वरुणो जीभाय ॥

கலபாணி த்வம் குத்தஹாஸப்ரகாஸை
அந்தர் த்வாந்தம் நாசயந்தீ அநேனா ।
ஹந்தாஸ்மாசம் த்யாயதாம் த்வத்பதாப்யம்
உச்சதிஷ்ட மஹதே ஸௌபகாய ॥

நேற கல்பாணி குத்த புஷ்பமெனத் திவழும் புளிகிளிப்பால்
நிகல் மனஇருளை நொடியில் போக்கும் நீ. உனது நிருவாபத்
ரமணையை திவாளிக்கும் எங்கள் தகல்வ செல்வமிரு வரழ்வுக்கு
வைவத்து நின்பரவே!

(37)

सितीर्यवा भवम्भोवेर्ययीवायः दुरा ।
अप्रमत्ता भवसूजां सुविज्ञांशो विस्तिरे ॥

திரீசுஷ்யா பவம்போதே ஹயக்ரீவாதயா புரா ।
அப்ரமத்தாபவத் பூஜாம் ஸுவித்வாஸ்கோ விதேதிநே ॥

நுன்பு ஹயக்ரீவர் ஸுதவிவேள் ஸம்ஸாரக்ஷனைக் கடக்க
வாஸ்டும் வன்ற விரும்பத்துடன் சிறிதும் தவதின்நி உனது
ஹனுவை செய்தனரே!

(38)

महंश्या ये दुराचारा ये च सम्मार्गधामिनः ।
भवत्याः कृपया सर्वे सुवर्चस्तु यजमानाः ॥

மத்வம்ச்யாயே துராசாராயே ச ஸன்மனர்கலாபிதா;
பவத்யகக்ருபயாஸவேஸுவர்யந்த்யஜுமாநா:॥

ஹே அம்பா! என் வாழ்த்தைச் சொந்தவர் கெட்டதைச்
செய்யவராளினும், தன்வழிச் செய்பவராளினும், தினது
கிருபையால் உன்னை யூழிப்பவராய் தவிரும் அடைவட்டும்.

(39)

शिवज्ञान्यां शशरीश्वर्यादीं
पीतुं वायं पुण्यवान् दमानम् ।
वामूक्यानां भावयामि मित्रैः
ताम्रमिवर्णं तपसा ज्योत्स्नीम् ॥

ஸ்ரீசக்தர்தாம் சர்வதைதர்வர்தாத்ரீம்
பெண்ணட்டம் சபம் புஷ்பபாணாந்ததாதாம் ।
பந்துகாபாம் பாலயாமி த்ரிதேந்தாம்
தாமக்ஷிவர்க்ணாம் தபஸா ஜ்யோத்ரீம் ॥

ஸ்ரீசக்தியில் இருப்பவளும் (அழிவற்ற) சர்வதமாள
னுர்வர்த்தைவருள்பவளும், கருப்பு விலகலையும், புஷ்ப
பாணங்களையும் வைத்திருப்பவளும், செம்பருத்திப்பூ
ழிறமுள்ளவளும், மூக்கன் படைத்தவளும், நீயெழும் போ
வென்றிருப்பவளும், தவந்தாம் ஜ்வலிக்கின்றவளுமான்
அப்பினையை திராவிக்கிறேன்.

(40)

भवानि तव पादाब्जनिर्गन्धपवित्रताः ।
भवामद्यभासवी स्वामपो वापानि भेषजम् ॥

பவாநி தவ பாதாப்ஜ நிர்ணோஜன பவித்ரீதா ।
பவாமயப்ரசாந்தையத்வாம் துபொயாசாமிபேஷஜம் ॥

ஹே அம்பா! பவாநி! உனது திருவடித் தாமரைநய
அளம்பிவதால் அத்ரப்படுத்தப்பட்ட நீரையே சம்சார நோய்தனை
வேண்டி உன்னிடம் மருத்தாக யாடுகிறேன்.

(41)

विद्यानन्दमुष्माण्डोदेसावानन्दलवोऽसि यः ।

दशरथैरीश्वरिभिरसाकं तद्विश्वमुपवीवति ॥

சிதானந்தமுஷ்மாண்டோதேசாவானந்தலவோஸி யஃ ।

தசரதேரீஸ்வரிபிரசாகம் தத்விஸ்வமுபவீவதி ॥

சித் - ஆனந்தப் ஆனந்தவற்றில் கடிகை போலிருக்கிற உலக்கு ஏனோ ஒரு ஆனந்தத்துலி உயிளதே அனந்ததாய் மூன்று சாஸனமுர்த்திகளுடன் பூசுவதாய் முழுதும் சூர்த்து நிற்கிறது.

(42)

नो वा यानैव पूर्तादिकृत्यैः

नो वा जप्यनो महद्विस्तपोभिः ।

नो वा योगैः श्लेशकृद्विरसुमेधा

विद्यायोगैः शान्तिफलान्नन्ति ॥

நோ வாயானைகர்நூவ பூர்தாதி க்ருத்னாவ

நோவாஜப்யநோ மஹத்விஸ்தபோபிஃ ।

நோவா யோகைக் கலேசக்ருதபிஃ ஸாமேதா

விசாய்யோமாம் சாந்தி ஫த்யத்தமேதி ॥

வாகங்கனாமோ, ஸத்தம், சாவடி, தண்ணீர்ப்பந்தம் லவாதம், குளம் வெட்டுதல் போன்ற பூர்த்த கர்மங்கனாமோ, ஜபங்கனாமோ, பெருந்தவந்தாமோ, வோகங்கனாமோ, இன்றும் பலகாலங்கோங்கனாமோ கூட ஆவதொன்றுமில்லை. ஆனால் இந்த அம்சிக்கையை நம்ம புத்திசாலி ஆராய்த்தறித்து அமைதியடைவதுதான் உறுதி.

(43)

पानः पाणि महादेवि मद्याहं तु मुदरिवे ।

शानं पाणि जगन्तो पुननः पाणि विस्तः ॥

பானபாணி மஹாவித்யே மத்யாஹதே து மூடபிவ்யே ।

ஸாயம் பாணி ஜகந்த்ஸந்தபே புனந்தஃ பாணிவிஸ்வதய ॥

காணலில் மதுராவிற்கையவாகவும், மதுவான்னத்தில்
மதுரசன் மதுவிஷிவாகவும், மாணலில் உலகம் போற்றும்
அன்னையவாகவும் இருந்து காக்கவேண்டும். பின்னும் எங்களை
எத்தினசிலும் காக்கவேண்டும்.

(44)

अपूजामेभानुभिर्वाचयन्ती

विशं शशपुङ्गवीनस्तनाम् ।

आव्याप्ये सुन्दरि त्वं प्रसादा -

दामुः प्रजान् रयिमत्प्राप्तुं येति ॥

பந்துகாணப பாணுபிர் பாஸயந்தீ

விச்வம் சச்வத்துங்க பீநஸ்தநாடயா

லாவனாயாப்தே ஸாந்தரித்வம் ப்ராணாதாத்

துபத்யாஜஸம் ரயிமஸ்யமாஸு தேஹி ॥

செம்பருத்தி திருமான் கிணங்கனார் உலகை பிரகாசிக்கும்
செவ்நெய்யிட்டு, பருந்து உலாமான் கிழவங்கல் கொண்ட வளாய்
அழகின் கடலாய்த் திகழ்கிறாய். நேர கத்தரித் மகிழ்ச்சியுடன்
எங்கலிடம் ஆயுன், நயில புத்தன், செல்வம் இவற்றை
திரப்புவாவாக)

(45)

यमाऽऽकर्ण्य मे तालं वा विष्णुमिहिरिवते ।

विर्वदामि मुमुक्षुषां सा कथा सा परावतिः ॥

கர்ணாகர்ணயமே தத்வம் பாசிதசக்தி ரிதீர்பதே

தரீச்வதாமி முமுக்ஷுணாம் ஸாகஷ்டா ஸாபராகதி ॥

சித்தக்தி என்று சொல்லப்படும் அந்த தத்வமே மோகம்
வேண்டிவோருக்கு உரிவ இடமும் மேலான கதியும். இதை
மும்முறை சொல்லிறேன். கேட்டுவைத்துக் கொள்ளலாம்.

(46)

चान्देयीति त्वं वदत्यम्ब केचित्

तदनीनारीत्यम्बचन्देऽप्युक्तानि ।

शशन्वातः प्रत्यगङ्कतरुषा

शंसन्ति केचित्त्रिविदी जनाः ॥

வாக்தேவீதி த்வாம் வதந்த்யம்ப கேசித்
 லக்ஷ்மீர்கௌரீத்யேவமன்யே - 3 ப்யசந்தி ।
 சச்வத் மாத: பிரத்யகத்வதரூபாம்
 சம்ஸந்தி கேசித் நிவிதோ ஜுனா ॥

ஹே அம்ப ஒருசின் உன்னை வாக்தேவி என்கிறார்கள்.
 வேறுசின் லக்ஷ்மீ என்றும் கௌரீ என்றும் சொல்வார்கள். நன்கு
 அறிந்தவர் ஒன்றேயான ஆத்மச் சுவரூபமாகவே கூறிவருகிறார்.

(47)

सलिलेति सुधापूरमाधुरीधोरमन्विके ।
 तव नाम्निरिति यत्नेन विद्धा मे नयुनत्मा ॥
 லலிதேதி சுதாபூர மாதுர்சோரமம்பிகே ।
 தவநாமாஸ்தி யத்தேநஜிஹ்வா மேமதுமத்தமா ॥

ஹே அம்பிகே! அம்முத தாளரஸின் இனிமையெடுத்த
 வலிதா என்ற உவது பெயர் இருக்கிறதே அதனால் என் நாக்கு
 இனிமை மிக்கதாக ஆகட்டும். / உன்னது.

(48)

ये सम्प्राप्तान्नैस्तैस्वपुमिः
 शुभूषाभिर्दृशिकं प्रीयन्ति ।
 सम्पन्विद्वान् शुद्धसत्त्वान्तरात्मा
 तेषामेवैतां ब्रह्मविद्यां वदेत् ॥
 யேஸம்பந்தா: ஸாதனநன்னைத ஸ்வபுமி:
 சுஸ்ருஷாபி: தேசிகம் ப்ரீணயந்தி ।
 சம்பயக் வித்வான் சுத்தஸத்வாந்தராணாம்
 தேஷாமேவைவதாம் ப்ரஹ்மவித்யாம்வதேத: ॥

நான்கு ஸாதனங்களையும் கைக்கொண்டு குருவை
 பணிவிடைகள்மூலம் மகிழ்வடைவதென்பின்ற அந்த சுத்த ஸ்தவ
 குணமே நிரம்பியுள்ள உத்தமர்களின் உடனமவானது
 ப்ரஹ்மவித்யை என்றழிய வேண்டும்.

(49)

अभियारादिभिः कृष्णं यः प्रेरयति मय्युने ।

तय हृद्भारक्षेत्रता प्रत्यक्षतरि नृणाम् ॥

அபிசாராதிபி: க்ருத்யகம் யப்ரேயதிமய்யுனே।

தய ஹ்ருங்க்ஷரஸந்த்ரஸந்தா ப்ரத்யக்ஷ்தாரம்ருக்ஷது ॥

நேற உமே! என் விஷயத்தில் எனக் முதலியவற்றாகக்
கெட்ட தேவதையை தூண்டியிருவானாகில், அது உனது ஹ்ருப்
என்ற சப்தத்தாகப் பலமுற்று நிகும்ப ஏலியவனையே போலச்
சேரட்டும்.

(50)

अक्षयविति नामिकामाहाराय दुर्धराम् ।

प्रसीद मे दयाधुनि प्रसस्तिमन्त्र नः कृपि ॥

ஜகத்பலித்ரிமாயிகா மபாஹாராக துர்ஹராம்।

ப்ரஸீத மே தயாதுநி ப்ரஸஸ்திமம்ப்நா க்ருபி ॥

நேற உலகத்தை தூய்மைப்படுத்துபவனே! தயாஸாகரிகி
என்விடம் கருணை கூர்ந்து எனது தன்னாமைமைய
கிழத்தன்மைமையப் போக்கி முகமுழப் பரப்புவாயாக!

(51)

कदम्बारणमन्वाया सर्वं विनाय विस्त मे ।

मुह पापीयसीं नितां ना नृपः कनयस्विद्वान् ॥

கதம்பாருணமம்ப்வயா ரூபம் சிந்தய சிந்தாமே।

முஞ்ச பாபீயஸிம் நிஷ்டாம் னா க்ருது: கன்யஸ்வித்தனம் ॥

என் மனமே! கதம்ப புஷ்பம் போன்று சிவந்த
எனதன்னைவின் உருவத்தையே நினை. பரபசி செயலில்
நடுபாட்டை விட்டொழி! எவருடைய தனத்திற்காகவும்
செலப்படாதே!

(52)

भारुमाण्डनलीलायां रक्तवन्दनपरिचयः ।

अङ्कुशास्तव तं हन्याद्यश्च नो द्विषते जनः ॥

பண்டபண்டநலிலாயாம் ரக்த வந்தனபங்கிலை ।

அங்குசஸ்தவதம் ஹந்யாத்யஸ்ச நோத்வேஷதே ஜநா ॥

பண்டபாசனை ஒடுக்கும் வினைவாய்மில் ரக்தமாவிய

சத்தனம் தோய்த்த உனது அங்குசம் எங்களை வெறுக்கும்

பண்பனை அழிப்பதாகட்டும்.

(53)

११ विच त्वं वृथा शोकसिन्धौ

मञ्जस्यन्तर्विष्णुपात्रं विभुवर्ये ।

देव्याः पात्री पूजयैवशरीण

तत्ते वरं सद्गतेन द्वीम्योम् ॥

ஓஓ சித்தத்வம் வ்ருதா சோகஸிந்தௌ

மஜ்ஜஸ்யந்தா வ்ஷிஷபாயம் விபூக்தைய ।

தேவ்யா பாதௌ பூஜயைவாசரீண

தத்தேபதம் தங்கரேஹேன ப்ரவீம்யோம் ॥

ஓ மனமே! நீ வினாக துன்பக் கடலுக்குள் மூழ்கிக்

கொண்டிருக்கிறாயே, அதிலிருந்து விடுபட (மோகத்திந்து) ஓர்

உபாயம் சொல்கிறேன். தேவியின் சரணங்களான ஓர் அக்ஷத்தினால்

பூஜை செய். கருக்கமாக அந்த பதம் எதுவெனில் "ஓம்" என்பதே!

(54)

वसन्तालपयोलना कलामण्डलशालिने ।

२६वाय नमो मालवीदुष्यां तव भवने ॥

சஞ்சத்பாலநதப ஜ்யோதஸ்யா கலாமண்டலசாலினே ।

ஜுகவாய நமோ மாலாபாஹுப்பாம் தவதத்வனே ॥

ஓ அவினையே! உனது கைகளுக்கும், அதன் வசமான

கரும்பு வில்லுக்கும் தமஸ்காரம். பரவும் வெளியும், தினவின் களை

மண்டலம் இவற்றையுடையதல்லவா அந்த வில்.